

Resultat från kursprov 1 våren 2013

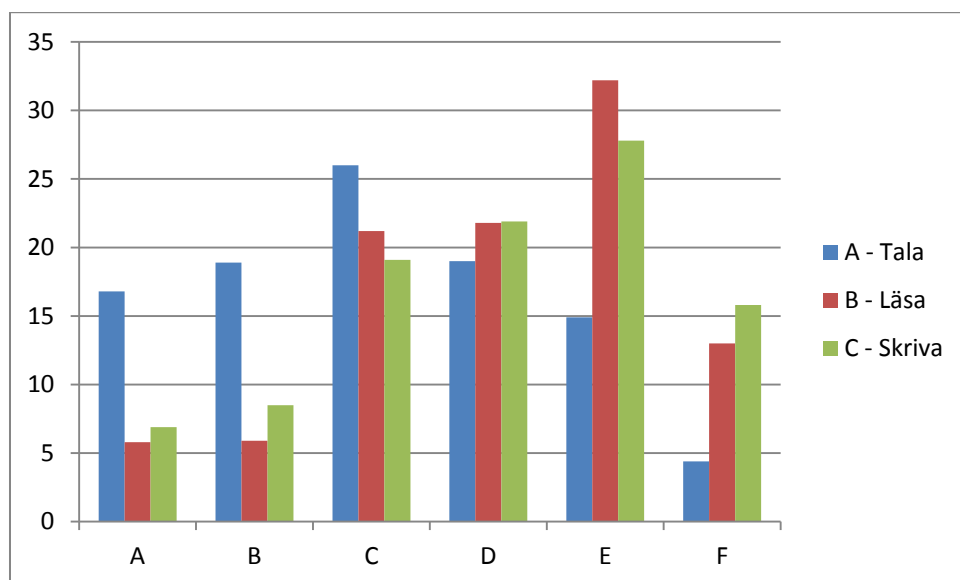
Tobias Dalberg, Anne Palmér och Karin Wesslén

Kursprov 1 vårterminen 2013 hade temat *Framtiden nästa*. Provet är det fjärde i ordningen som ges efter skolreformen 2011 i kurserna Svenska 1 och Svenska som andraspråk 1. Här redovisas provgruppens insamling av resultatet. Insamlingen, som omfattar 1349 elever, har gjorts med hjälp av lärare runt om i Sverige, som bidragit genom att skicka in elevlösningar från elever födda vissa datum. Provggruppen tackar alla lärare för detta!

Först presenteras betygsutfall för samtliga elever samt för flickor och pojkar separat. Med utgångspunkten att kursprovet speglar ämnesplanens kunskapskrav dras slutsatser om elevernas prestationer i förhållande till dessa. Jämförelser görs också med provresultatet 2012. Därefter redovisas två fördjupade studier. Den första behandlar svenska som andraspråkelevernars resultat i läsförståelseprovet, delprov B. Kan dessa elevers resultat på något vis förklaras utifrån uppgiftsformat i provet, exempelvis om uppgifterna är av flervalstyp eller leder till elevkonstruerade svar? Den andra studien inriktas på F-lösningar i delprov C. Vilka textkvaliteter saknas i F-lösningarna? Kan något mönster urskiljas om en större mängd lösningar analyseras?

1. Resultat i delprov och sammanvägt provbetyg

Hur ser resultatet ut i de olika delproven, det sammanvägda provbetyget och det preliminära kursbetyget? Hur står sig resultatet jämfört med betygsutfallet våren 2012? Hur skiljer sig manliga och kvinnliga elevers resultat åt? Figur 1 visar samtliga elevers resultat på delproven.

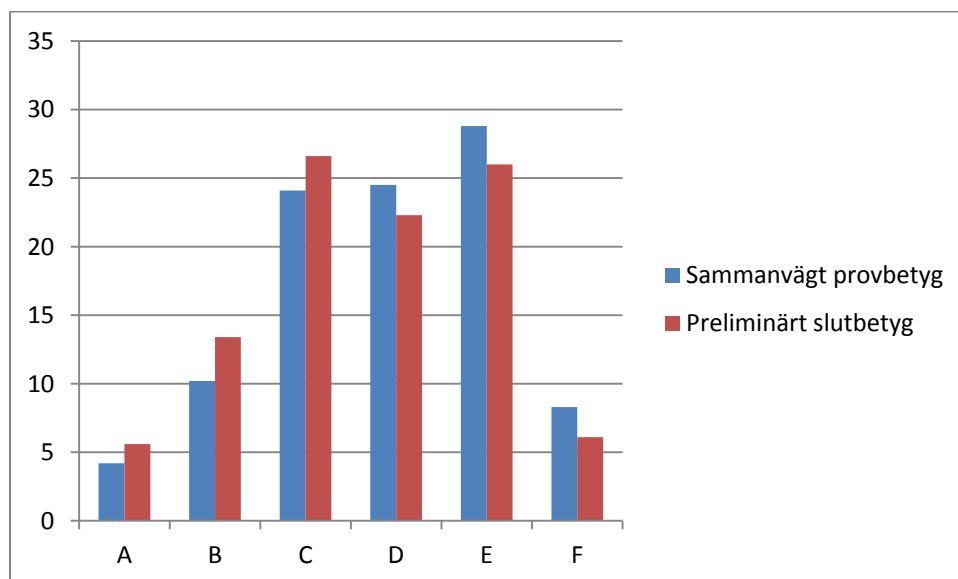
Figur 1. Samtliga elevers resultat på delprov A, B och C.

Delprov A är det prov där eleverna presterat bäst. Det högsta betyget, A, fick 17 procent, 19 procent fick betyget B, 26 procent betyget C, 19 procent betyget D, 15 procent betyget E och 4 procent fick betyget F. Det är i stort sett samma fördelning som vårterminen

2012. En slutsats är att elevernas muntliga färdigheter i kurs 1 i hög utsträckning motsvarar de kunskapskrav som ställs i ämnesplanen vad beträffar muntlig framställning.

Resultatet i delprov B är ganska likt resultatet för delprov C. Flest elever får betyget E, stora elevgrupper når mellanbetygen D och C, medan få elever når de högsta betygen. Majoriteten av eleverna klarar delprov B, även om 13 procent får F. En jämförelse med vårterminen 2012 visar att 2013 har något färre andelar fått de två högsta betygen samtidigt som avsevärt fler har fått betyget E eller F. Skillnaden mellan betygsutfallen 2012 och 2013 kan förklaras med att betygsutfallet våren 2012 var högre än förväntat utifrån de utprövningar som genomförts inför provet. Det resultatet följde inte heller förväntningarna utifrån resultatet för samma elevgrupp i läsförståelseprovet i åk 9 ett år tidigare. Att utprövningarna inför 2012 års prov inte räckte till för att förutsäga provets svårighetsgrad ledde till att kravgränserna blev för låga. Provggruppen har nu höjt svårighetsgraden i delprov B och utvecklat arbetet med utprövning och kravgränssättning. Från höstterminen 2013 införs också ett nytt system för poängberäkning i delprov B, för att stärka provets stabilitet över tid.

Delprov C är det delprov där störst andel har fått F, nästan 16 procent. Stora andelar får också E, D och C, medan ganska få elever når toppbetygen B och A. En relativt stor grupp elever i kurs 1 når alltså *inte* kunskapskraven vad gäller läsförståelse och skrivande, samtidigt som flertalet elever fördelar sig mellan E och A. Vilka kunskaper dessa elever saknar diskuteras nedan i avsnitt 3. Resultatet av delprov C stämmer väl överens med utfallet vid 2012 års prov.

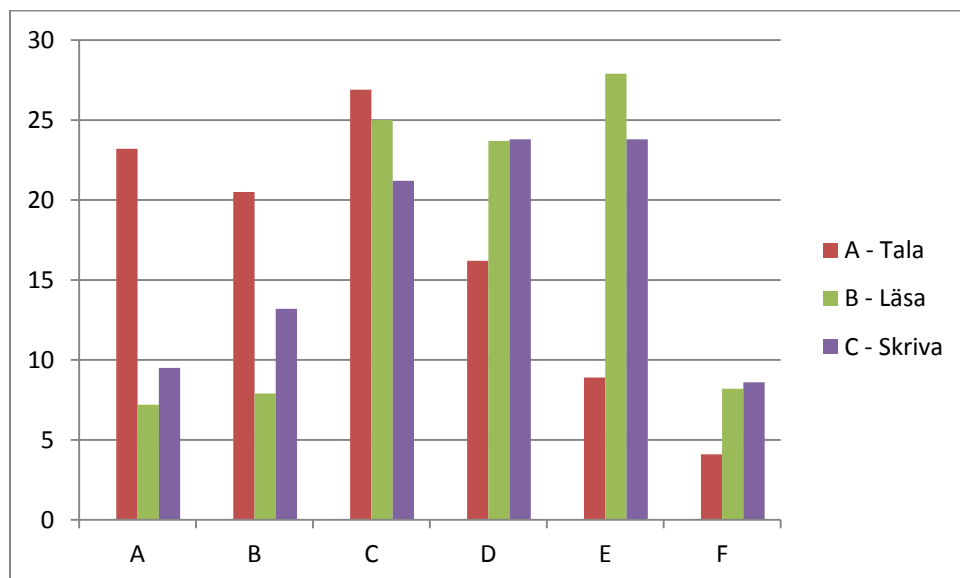
Figur 2. Sammanvägt provbetyg och preliminärt slutbetyg kurs 1.

Figur 2 visar att det sammanvägda provbetyget och angivet preliminärt kursbetyg överensstämmer tämligen väl. Det finns ingen exakt överensstämmelse mellan sammanvägt provbetyg och preliminärt kursbetyg även om de två värden korrelerar i hög grad. De preliminära kursbetygen tenderar att ligga något högre än provbetyget.

Jämfört med vårterminen 2012 är det sammanvägda provbetyget något lägre år 2013. Den sammanlagda andelen som fått E eller F i sammanvägt provbetyg är 37 procent (29 respektive 8 procent). Motsvarande andel 2012 var 23 procent (18 respektive 5 procent).

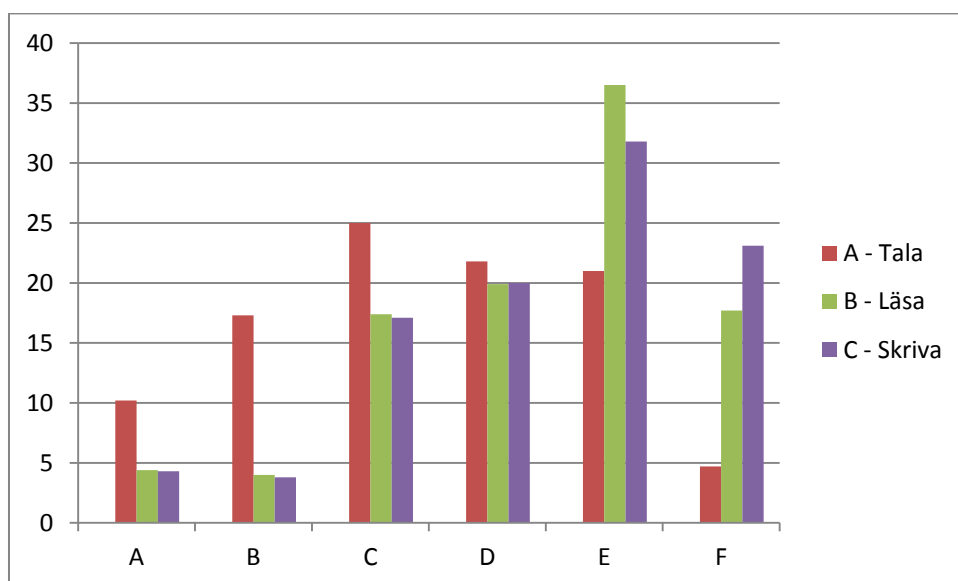
Andelen som fick något av de två högsta betygen A eller B var 14 procent 2013 jämfört med 21 procent 2012. Denna skillnad beror främst på de skärpta kraven i delprov B.

Resultat uppdelat på kön

Figur 3. Kvinnliga elevers resultat på delproven.

Precis som tidigare år får kvinnliga elever högre resultat i kursprovet oavsett delprov. Kvinnorna klarar sig allra bäst i delprov A, där många får delprovsbetyget A (23 procent), B (20 procent) eller C (26 procent). I delprov B det vanligaste betyget E (28 procent), men stora grupper kvinnor når också delprovsbetyget D (24 procent) och C (25 procent). I skriftlig framställning, delprov C, får lika många kvinnor (24 procent) delprovsbetyget E som D. Drygt en femtedel av de kvinnliga eleverna når C-nivå i delprovet i skriftlig framställning.

Figur 4. Manliga elevers resultat på delproven.

De manliga eleverna som grupp fördelar sig över samtliga betygssteg, men få män når de högsta nivåerna i delprov B och C. I delprov A är C det vanligaste betyget (25 procent). Andelen män som inte klarar minst betyg E i läsförståelseprovet och delprovet i skriftlig framställning är relativt stor. Nästan en fjärdedel av männen (23 procent) får betyget F i delprov C. Det värdet är jämförbart med männens resultat på det senaste provet i Svenska B våren 2013, där 25 procent av pojkarna fick Icke godkänt på skrivprovet. I kursprov 1 får drygt hälften av männen betyget E eller F i både delprov B (53 procent) och delprov C (55 procent). En slutsats är att kunskapskraven för kursen Svenska 1 verkar vara krävande för en stor andel manliga elever.

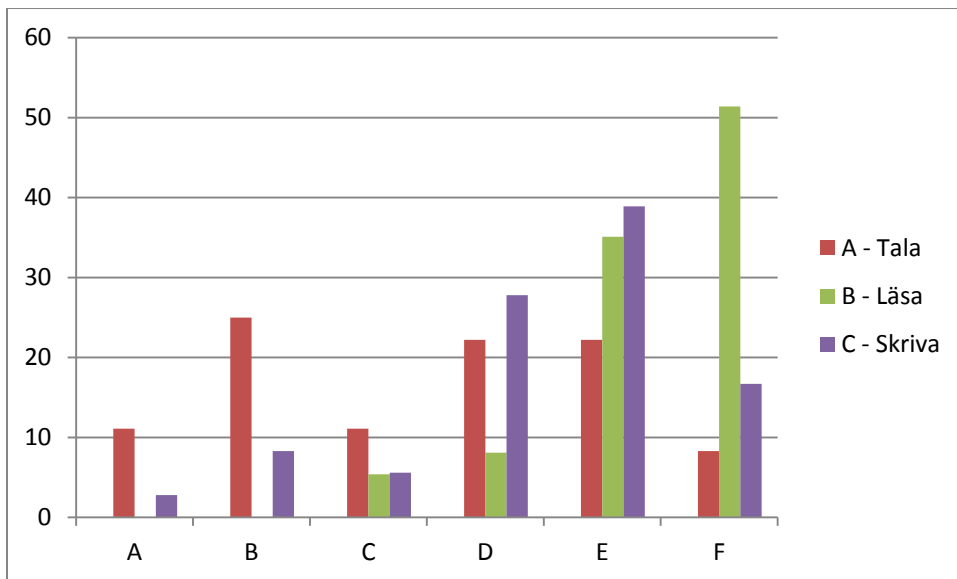
2. Resultat för elever i svenska som andraspråk

En specialstudie av resultaten för elever i svenska som andraspråk redovisas här. Underlaget för denna studie (70 elever) är tämligen litet, varför slutsatserna får ses som tentativa. Först redovisas resultatet på hela provet, totalt och uppdelat på kön. Därefter presenteras en studie om resultat i delprov B i förhållande till uppgiftsformat.

Tabell 1. Resultat för delprov, sammanvägt provbetyg och preliminärt slutbetyg, Svenska som andraspråk 1.

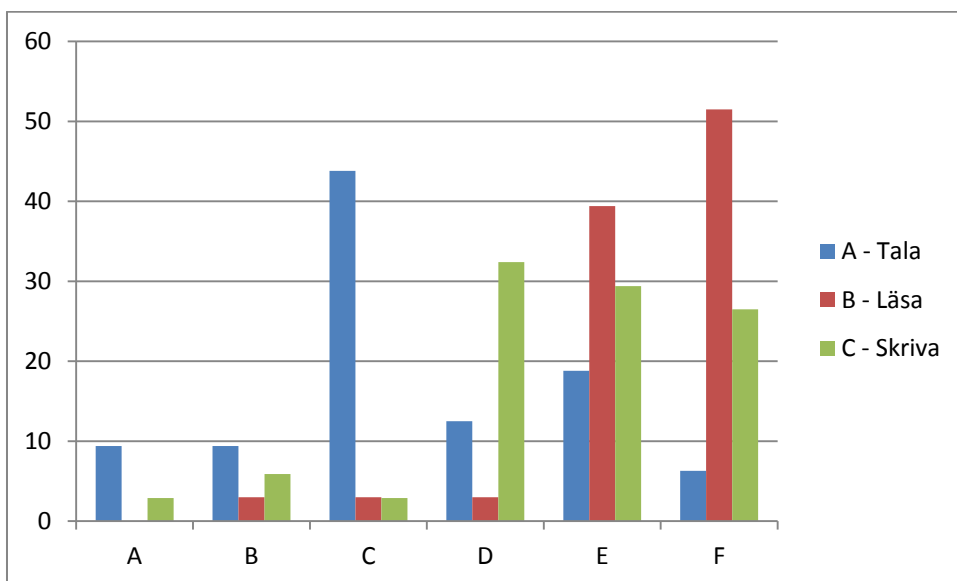
Svenska som andraspråk	A	B	C	D	E	F	Totalt	Antal
A – Tala	10,3	17,6	26,5	17,6	20,6	7,4	100,0	68
B – Läsa	0,0	1,4	4,3	5,7	37,1	51,4	100,0	70
C – Skriva	2,9	7,1	4,3	30,0	34,3	21,4	100,0	70
Sammanvägt provbetyg	0,0	1,5	11,9	25,4	41,8	19,4	100,0	67
Preliminärt slutbetyg	0,0	8,7	14,5	26,1	37,7	13,0	100,0	69

Eleverna i svenska som andraspråk klarar sig bra i delprov A. Muntlig framställning är något de allra flesta elever behärskar. Spridningen mellan olika betygssteg är god inom gruppen, och ganska få elever (7 procent) får betyget F. Även i delprov C klarar sig andraspråksgruppen relativt väl, även om andelen som får F är 21 procent. Resultatet i läsförståelse är betydligt sämre. Hela 51 procent av eleverna klarar inte delprov B, och bara drygt 11 procent sammanlagt får högre betyg än E på detta delprov. Att inga elever i svenska som andraspråk får provbetyget A ser märkligt ut, men en delförklaring är att elever som känner sig språkligt säkra ofta lämnar ämnet svenska som andraspråk för att i stället läsa motsvarande kurs i svenska, vilket leder till att de lägre betygen i ämnet generellt blir fler.

Figur 5. Kvinnliga elevers resultat på delproven, Svenska som andraspråk 1.

I delprov A får en stor andel (25 procent) av flickorna delprovsbetyget B, och många får också betyget D (22 procent) och E (22 procent). Så många som hälften av flickorna får däremot F i delprov B. Bland de elever som klarar delprovet får flest E (35 procent). I delprov C är det vanligaste betyget E (39 procent), men ganska många når också betyget D (28 procent).

Figur 6. Manliga elevers resultat på delproven, Svenska som andraspråk 1.

Bland männen är det betyget C som dominerar i delprov A. Hela 44 procent av männen får detta betyg. I delprov B är andelen som får betyget F lika hög som för kvinnorna, dvs. 51 procent, medan nästa 40 procent får betyget E. Det vanligaste betyget i delprov C är D (32 procent). Andelen som når E i skriftlig framställning är 29 procent och 26 procent får betyget F.

Skillnaderna mellan kvinnors och mäns resultat i delprov A är mindre än för elever i svenska, där kvinnorna får betydligt högre betyg än männen. Inte heller i delprov B är de

könsrelaterade skillnaderna i resultat stora. Andelen män i kursen svenska som andraspråk som får betyget F i delprov C är visserligen högre än andelen kvinnor (26 procent jämfört med 17 procent bland kvinnorna) men i båda grupperna är D och E de vanligaste betygen.

Frågeformat i läsförståelseprovet

Att andraspråkselever har problem med läsförståelsen har tidigare framkommit genom resultatet för läsförståelseprovet i årskurs 9, men andelen elever som inte klarar kravnivåerna är ännu högre i kursprovet än vad den brukar vara i årskurs 9. Detta resultat kan tolkas som att andraspråkselever ställs inför en mycket stor utmaning i gymnasiet, då de ska kunna läsa och förstå texter som är både abstrakta och mångtydiga. De behöver sannolikt mycket stöd med läsningen i skolans alla ämnen.

Det är naturligtvis mycket viktigt att delprov B i sin nuvarande utformning är rättvist utifrån andraspråkselevs perspektiv. Vid urvalet av texter undviks till exempel alltid texter som kräver vad man kan karaktärisera som specialiserad kunskap om svensk kultur. Kan då texterna vara för svåra för elevgruppen? Lärare i svenska som andraspråk har varit överens med provgruppen om att proven så långt det är möjligt ska vara gemensamma för de båda svenskämnen. Eftersom båda ämnena leder till samma behörighet bör de också ge motsvarande kunskaper, är ett vanligt resonemang. Många menar också att det är viktigt för andraspråksämnets status att det inte anses lättare än ämnet svenska. Ur provkonstruktionssynpunkt behöver vissa texter vara svåra om provet ska kunna visa spridningen från A till F, vilket leder till nuvarande textsammansättning. Flera lärare i svenska som andraspråk har hävdade att provtiden borde utökas för denna grupp, vilket bör diskuteras närmare. Ytterligare en fråga är om uppgiftsformatet påverkar resultatet för den aktuella elevgruppen. Kan uppgifternas utformning i sig missgynna elever i svenska som andraspråk?

I den studie som redovisas här har jämförelser på uppgiftsnivå gjorts mellan gruppen andraspråkselever och ett urval elever i svenska med motsvarande poängfördelning som andraspråkseleverna. Urvalet har gjorts så att studiens resultat inte ska påverkas av skillnader i elevernas prestationer som helhet. En högpresterande grupp bör exempelvis inte jämföras med en lågpresterande grupp. Således har ett urval av 70 elever i svenska med motsvarande resultat på läsförståelseprovet gjorts. Medelvärde av delprovspoängen är för denna grupp 9,8, vilket är samma som för de 67 eleverna i svenska som andraspråk.

Uppgifter med elevkonstruerade svar

Den så kallade lösningsproportionen (p-värdet) av en uppgift är den andel elever som löser uppgiften och får full poäng. Det visar sig att den genomsnittliga skillnaden i p-värden mellan de båda elevgrupperna är 0 för uppgifter med elevkonstruerade svar. Detta betyder att det öppna formatet i sig inte kan förutsäga variationer i prestation mellan elever i svenska och svenska som andraspråk. Om en elev i svenska som andraspråk lyckas bättre eller sämre med en uppgift än en elev i svenska så beror det alltså inte på det faktum att en uppgift har ett öppet svarsformat. Att det inte förekommer något samband torde också delvis bero på att majoriteten av provets uppgifter är sådana som leder till elevkonstruerade svar. Eftersom båda grupperna har samma medelvärde på provpoängen kommer den genomsnittliga skillnaden i p-värde på enskilda frågor att minska ju fler frågor som analyseras. För enskilda uppgifter finns dock skillnader, vilka analyseras av provkonstruktörerna.

Inte heller utifrån diskrimineringsindex, som indikerar hur väl en uppgift särskiljer elever som presterar väl från de som presterar mindre väl, kan man säga att uppgifter med elevkonstruerade svar generellt skulle passa bättre för endera elevgruppen. Diskrimineringsindex är i genomsnitt 0,34 för andraspråkseleverna och 0,33 för eleverna i svenska. Däremot finns det skillnader inom enskilda uppgifter även utifrån detta mått. Uppgift 1 diskriminerar exempelvis mycket bättre bland elever i svenska som andraspråk (0,29) än bland eleverna i svenska (0,05). Detta kan förklaras av att en mycket stor del av eleverna i svenska löste just den uppgiften vilket tenderar att sänka diskrimineringsförmågan. På uppgift 8 är förhållandet det omvända. Uppgiften är mycket svår för båda grupperna, men andraspråkseleverna har klarat den bättre. Frågan diskriminerar bättre bland elever i svenska som andraspråk. En bidragande orsak är att nästan ingen av eleverna i svenska klarade uppgiften. Uppgifter tenderar alltså att diskriminera sämre om nästan alla eller nästan ingen klarar av frågan.

Tabell 2. Uppgifter med elevkonstruerade svar.

Uppgifter med elevkonstruerade svar	P-värden			Diskriminering			Format
	Sva ($\bar{x} = 9,8$)	Sv ($\bar{x} = 9,8$)	Δ_{Sva-Sv}	Sva ($\bar{x} = 9,8$)	Sv ($\bar{x} = 9,8$)	Sv-total	
Fråga 1	0,63	0,91	-0,29	0,29	0,05	0,15	ö
Fråga 2	0,36	0,24	0,12	0,14	0,19	0,34	ö
Fråga 4	0,39	0,47	-0,08	0,25	0,32	0,34	ö
Fråga 5	0,64	0,63	0,01	0,28	0,22	0,19	ö
Fråga 7	0,36	0,29	0,07	0,55	0,47	0,49	ö
Fråga 8	0,16	0,07	0,09	0,54	0,26	0,44	ö
Fråga 9	0,16	0,19	-0,02	0,32	0,39	0,44	ö
Fråga 12	0,54	0,48	0,07	0,34	0,47	0,42	ö
Fråga 15	0,11	0,14	-0,02	0,27	0,30	0,48	ö
Fråga 16	0,72	0,57	0,14	0,28	0,40	0,34	ö
Fråga 17	0,18	0,21	-0,04	0,52	0,59	0,59	ö
<i>Medelvärde</i>	<i>0,39</i>	<i>0,38</i>	<i>0,00</i>	<i>0,34</i>	<i>0,33</i>	<i>0,39</i>	
<i>Standardavvikelse</i>	<i>0,21</i>	<i>0,24</i>	<i>0,11</i>	<i>0,13</i>	<i>0,14</i>	<i>0,12</i>	

Flervalsuppgifter

Hur klarar då elever i svenska som andraspråk flervalsuppgifter jämfört med motsvarande elever som läser svenska? I kategorin flervalsuppgifter ingår här dels uppgifter där eleven ska välja ett alternativ av fyra, dels uppgifter där eleven ska avgöra om ett antal påståenden är sanna eller falska i förhållande till en text. Det finns inga övergripande skillnader mellan de studerade grupperna vad gäller p-värden på flervalsfrågorna. Inte heller om man delar in uppgifterna i sant-falskt (sf) respektive flerval (s). Om något är skillnaderna mellan grupperna mindre för flervalsuppgifterna än för uppgifter med elevkonstruerade svar. Detta kan man se på standardavvikelsen av p-värdesskillnaderna (Δ_{Sva-Sv}) som är 0,05 för flervalsuppgifterna och 0,11 för uppgiftsformaten med elevkonstruerade svar. Nu ska man vara varsam med att dra just den typen av slutsatser eftersom det är ett klart större spann bland de öppna svarsformatens p-värden, vilket skulle kunna bidra till större skillnader mellan gruppernas p-värden. Men det är inte

självlklart att skillnaderna skulle bli större bara för att det är ett större spann bland p-värdena.

Tabell 3. Flervalsuppgifter

Flervalsuppgifter	P-värden		Δ_{Sva-Sv}	Diskriminering		Sv-total	Format
	Sva ($\bar{x} = 9,8$)	Sv ($\bar{x} = 9,8$)		Sva ($\bar{x} = 9,8$)	Sv ($\bar{x} = 9,8$)		
Fråga 3	0,22	0,22	0,00	0,22	0,41	0,46	sf
Fråga 6	0,49	0,59	-0,09	0,53	0,54	0,33	s
Fråga 10	0,18	0,21	-0,04	0,31	0,32	0,44	sf
Fråga 11	0,22	0,17	0,05	0,03	0,25	0,38	s
Fråga 13	0,39	0,39	0,00	0,28	0,22	0,36	s
<i>Medelvärde</i>	<i>0,30</i>	<i>0,32</i>	<i>-0,01</i>	<i>0,28</i>	<i>0,35</i>	<i>0,39</i>	
<i>Standardavvikelse</i>	<i>0,12</i>	<i>0,15</i>	<i>0,05</i>	<i>0,16</i>	<i>0,12</i>	<i>0,05</i>	

Det förefaller alltså inte förekomma några systematiska skillnader mellan elever i svenska och svenska som andraspråk med avseende på läsuppgifternas svarsformat. Underlaget på 70 eller knappt 70 elever per grupp ger förvisso en stor osäkerhet i mätningen, men det är sannolikt så att betydande systematiska skillnader hade visat sig även i ett så litet urval.

3. Varför får elevtexter betyget F?

Skrivprovet, delprov C, var det delprov där flest elever fick betyget F, såväl vårterminen 2012 som 2013. Syftet med denna undersökning är att studera vilka faktorer i elevtexterna som kan förklara att de bedömdes med betyget F.

Material och metod

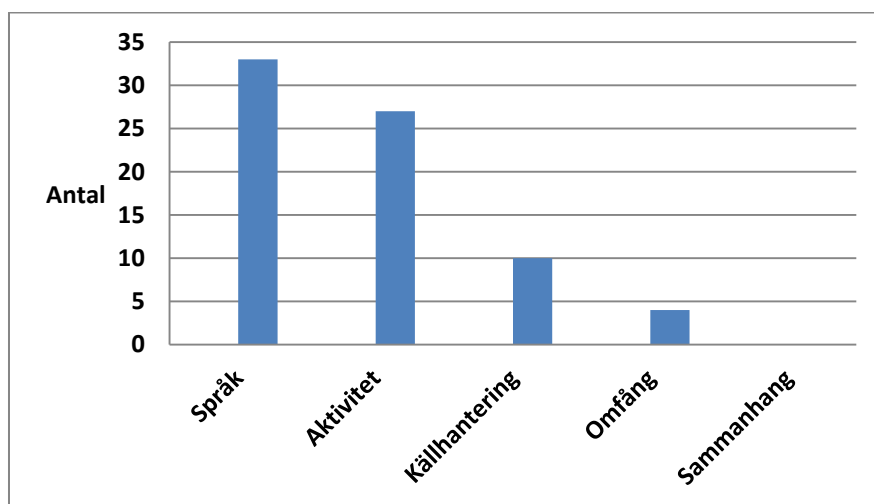
Materialet till den här undersökningen har hämtats från provinstitutionens samling av inskickade elevlösningar. Ur arkivet har sammanlagt 50 elevlösningar hämtats, 25 från vårterminen 2012 och 25 från vårterminen 2013. Urvalet representerar olika program, är spritt över landet och är jämnt fördelat mellan könen. De fyra provuppgifterna från vardera terminen är också huvudsakligen jämnt representerade.

Elevlösningarna är analyserade utifrån de fem kriterierna aktivitet, källhantering, sammanhang, omfång och språk. Kriterierna har hämtats från bedömningsmatrisen för kursprov 1 och de återfinns i matrisen som delaspekter i respektive aspekt. Uppdelningen i de fem kriterierna ger ett något mer tydligt resultat jämfört med att helt utgå från matrisens tre aspekter innehåll och kritisk läsning, disposition och sammanhang samt språk och stil. Vid analysen har varje elevtext försetts med ett nummer och bedömts utifrån de fem kriterierna. För varje elevtext har sedan anteckningar förts om hur utslagsgivande de olika kriterierna blev i förhållande till matrisens krav för betyget E. Utfallet från analysen redovisas med stolpdiagram. För att försöka ge en mer nyanserad bild av resultatets utfall förs också översiktliga resonemang om dess orsak. Informationen från textanalyserna har bildat underlag för denna analys. Den presenteras i resultatet med exempel och kommentarer till dessa.

Resultat

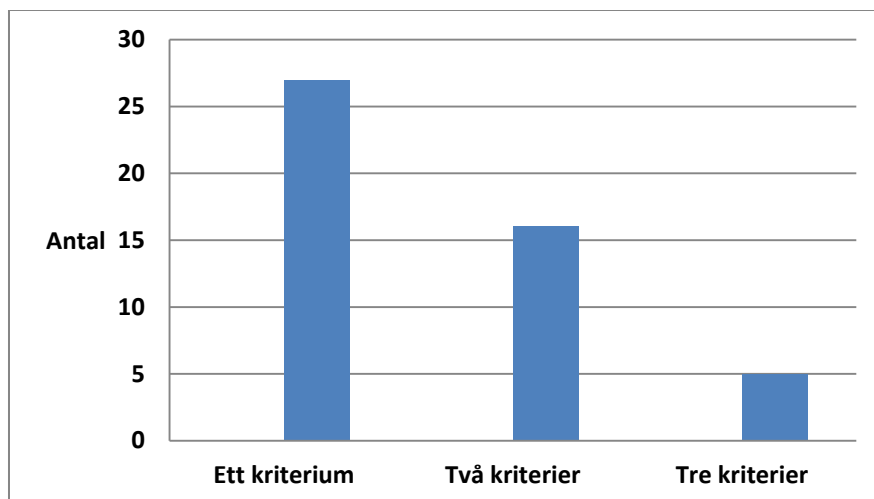
Av de 50 elevlösningarna, som inrapporterats med F i betyg, har två efter genomgången analys fallit ut till ett E i betyg. De resterande 48 lösningarna har bedömts utifrån fem olika kriterier som kan ses som orsaken till betyget F. Utfallet presenteras utifrån två infallsvinklar. Den ena avser hur det enskilda kriteriet fallit ut i lösningarna och den andra med avser antalet kriterier som medfört att eleven erhållit betyget F.

Utfallet vad gäller det enskilda kriteriet visar att *språk* är det kriterium som är den största orsaken till att eleverna inte har nått betyget E. I 33 elevtexter har språk varit en av de utslagsgivande faktorerna. *Aktivitet* har varit den näst största orsaken och förekommit i 27 texter. För *källhantering* har orsaken till elevens misslyckande funnits med i 10 fall och för *omfång* i 4 fall. Kriteriet *sammanhang* har inte i någon av texterna varit orsak till elevens misslyckande att nå betyget E, se figur 7.

Figur 7. Enskilda kriterier som lett till betyget F.

När det gäller antalet kriterier som gett eleven betyget F har 27 elevlösningar bedömts ha enbart ett kriterium medan 16 lösningar haft två kriterier och 5 lösningar tre kriterier. De 27 texterna med ett kriterium har fördelningen 14 för *språk*, 10 för *aktivitet*, 2 för *källhantering* och 1 för *omfång*. I texter med två kriterier har kombinationen *språk* och *aktivitet* varit 10 till antalet, följt av *språk* och *källhantering* med 4 fall samt *aktivitet* och *källhantering* med 2 fall. Slutligen har texter med tre kriterier varit *språk*, *aktivitet* och *omfång* i 3 fall, samt *språk*, *aktivitet* och *källhantering* i 2 fall, se figur 8.

Figur 8. Antalet kriterier som lett till betyget F.

I de 33 elevlösningar, där *språk* varit den enda eller den kombinerade faktorn till misslyckandet, har främst språkriktighet varit svårigheten. I bedömningsmatrisen finns för betyget E formuleringen: ”Språket följer i huvudsak skriftspråkets normer för språkriktighet /.../”. Det har tolkats som att texten vid en normalläsning till övervägande del ska kunna läsas utan omorientering för att tillgodogöra sig innehållet. Ett exempel på en elevtext som brustit utifrån den tolkningen är följande:

Vad väljer man egentligen? Det är en svår fråga tycker jag, och som jag vill starta en diskussion om. En bästa vän som man alltid är vän med spelar ingen roll vad och kan säga allt till. Eller en massa som man känner lite smått kan knappt kalla vänner men man träffar lite då och då. Varje person man träffar kan man inte vara vän med det är bara så, jag föredrar ordet bekant eller bekanta.

Den här eleven inleder uppsatsen med att följa skriftspråkets normer, men texten glider sedan över till att innehålla mindre fungerande meningsbyggnad där omorientering i läsningen krävs. En del av dessa texter, där normerna inte alltid följs, innehåller även ett ordval som är vagt. Följande elevlösning är exempel på en sådan text:

i artikeln av Martin Röshammar som heter ”Se upp – vad som helst kan hända.

Det han menar är att allt kan hända är ju att man kan göra ett försök till framtiden, samt att folk har lättare till relationer mellan man och kvinna. Mina åsikter är ju att det är blandat, jag menar hur kan man fixa ett ”Nextopia i Framtiden jo jag tror att han kommer försöka få fram fabriker och industrier så folk kan få jobb lättare.

Den näst högsta faktorn för elevernas misslyckanden, kriteriet *aktivitet* med 27 fall, har främst gällt delaktiviteten *presentera*. I nationella provet ingår denna aktivitet i alla uppgifter och i 13 fall av elevlösningarna finns inte något presenterat från tillhörande källtext.

Det tredje största kriteriet eleverna inte lyckats med har varit *källhantering*. Att kunna hantera en källa är en förmåga som testas i provet. För 10 elever har det varit ett problem. Av de tio eleverna har fem inte formulerat källan så att den går att identifiera. För resten

av de fem eleverna har problemet varit att de inte skiljer på sina egna och andras tankar. I följande två utdrag ur två olika elevuppsatser illustreras de två svårigheterna. I det första exemplet skulle eleverna hänvisa till romanen *Den sista vännen* skriven av Tahar Ben Jelloun, där Mamed är en av romankaraktärerna:

Jag tycker det är bättre att vara ärlig mot varandra än att ljuga hela tiden.

Och om någon ljuger mot mig så gillar jag inte för det är bättre att tala sanning direkt.

Jag håller inte riktigt med mamed för han gillade inte att flörta med tjejer och han gillade inte att vara med på olika överraskningspartyn som frans männen bjöd oss till.

Och han var rädd för att en flicka skulle tacka nej till en dans för att han var så himla kort och att han inte var tillräckligt snygg och att han var arab.

I det andra exemplet skulle eleverna använda Martin Röshammars artikel ”Se upp – vad som helst kan hända” (Göteborgsposten 11.11.2008), där livsstilen Nextopia presenteras:

Nextopia. Förväntningarnas samhälle, där det ända som spelar roll är nästa. Nästa vad? Det spelar ingen roll. Det kan vara vad som helst. Nästa film, nästa iPhone, nästa bok, nästa TV-spel, nästa förhållande, nästa äktenskap, nästa... Termen Nextopia beskriver ett samhälle där människor ständigt bygger upp förväntningar för det som kommer närmast. De är ständigt på jakt efter uppföljare, innovationer och nya prylar.

Lägst antal elever, 4 fall, har misslyckats med kriteriet *omfång*. Den elev som skrivit kortast text hade cirka 125 ord och de övriga har haft mellan 150 och 250 ord.

Ett alternativt sätt att betrakta utfallet i undersökningen är att hänföra aktiviteten presentera till kriteriet *källhantering*. Då skulle *källhantering* omfatta 23 fall och bli den näst största orsaken till att eleverna inte nått delprovsbetyget F. Nästan hälften av de elever som fått F i delprov C har alltså haft problem med källhanteringen – antingen att över huvud taget använda en källa eller att på ett tillfredsställande sätt ange vilken källa som använts. Sammanfattningsvis visar resultatet att eleverna har svårt med språk, aktiviteter och källhantering. Liknande resultat gällande språk framkommer även i Östlund-Stjärnegårdhs (2002) studie av elevtexter och gränsen mellan dåtidens betyg Godkänt och Icke godkänt.

Litteratur

Östlund-Stjärnegårdh; Eva 2002. *Godkänd i svenska? Bedömning och analys av gymnasieelevers texter*. Uppsala: Institutionen för nordiska språk, Uppsala universitet.